

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

2. Idem de horribili morte Chysaorij, exhortans vt tempestiuè ad meliorem vitæ statum nos componamus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52445)

præsentia suis precibus adiuuare. Tunc repente liberatus magnis cœpit vocibus clamare, dicens: Deo gratias. Ecce discessit, ecce exijt, ante orationes vestras fugit draco, qui me acceperat. Mox autem seruiturum se Deo, & esse se monachum deuouit: atque à tempore illo nunc vsque febribus premitur, doloribus fatigatur. Morti quidem subtractus est, sed adhuc plenius vitæ restitutus non est. Quia enim longis & diuturnis iniquitatibus pressus est, longo languore fatigatur, & durum cor ignis purgationis durior concremat: quia diuina dispensatione agitur, vt prolixiora vicia agritudo prolixior exurat. Quis illum vnquam seruari ad conuersionem crederet? quis tantam DEI misericordiam considerare sufficiat?

Idem homelia 12. in Euangelia de horribili morte Chrysaorij, exhortans vt tempestiuè ad maiorem vite statum nos componamus.

CAP. II.

REM fratres charissimi refero, quam si intentè audire vult charitas vestra, ex cōsideratione illius vehementer instruitur. Quidam vir nobilis in Valeria prouincia nomine Chrysaorius fuit, quem lingua rustica populus Chrysorium vocabat, vir valdè idoneus, sed tantum plenus vicijs quantum rebus: superbia tumidus, carnis suæ voluptatibus subditus, in acquirendis rebus auaritiæ fabricus

Xx 3

cibus

*Teterrimi
damones
Chrysaoria
in extremis
constituito ap-
parent.
Damonū as-
pectus horre-
dit.*

*Exempla pere-
untium nobis
in cautela dā-
tur, ne & nos
pereamus.*

cibus accensus. Sed cū tot malis Dominum
nem ponere decreuisset, sicut à religio-
quodam, qui nunc superest, propinquo
didici, corporis languore percussus est.
ad extremum veniens, eadem hora, qua
de corpore erat exiturus, apertis oculis
tetros & nigerrimos spiritus coram se
re, & vehemēter imminere, ut ad inferna
stra se raperent. Coepit tremere, palles-
sudare, & magnis vocibus inducias petere.
Illumque suum nomine Maximum, quem
iam monachus monachum vidi, nimis &
batis clamoribus vocare, dicens: Maxime
re, Maxime curre, nunquam tibi aliquid
feci, in fidem tuam me suscipe. Turbatus
Maximus affuit, lugens & perstrepsens
conuenit. Eos autem quos ille infestissimos
grauiter tolerabat, ipsi malignos spiritus
dere non poterant, sed eorum praesentia
confusione, in pallore ac tremore, illius
trahebatur, videbant. Pauore autem rep-
rum imaginis, huc illucque vertebatur in
lo. Iacebat in sinistro latere, aspectum
ferre non poterat: vertebatur ad parietem,
aderant. Cumque constrictus nimis re-
se non posse desperaret, coepit magnis vo-
bus clamare, dicens: Inducias vel usque ma-
inducias vel usque mane. Sed cū hac
ret in ipsis suis vocibus de habitaculo su-
nis euulsus est. De quo nimirum constat,
pro nobis ista non pro se viderit, ut ei

nobis proficiat, quos adhuc diuina patientia longanimitè expectat. Nam illi tetros spiritus ante mortem vidisse, & inducias petisse quid profuit, qui easdem inducias, quas petijt, non accepit? Nos ergo fratres charissimi nunc sollicitè ista cogitemus, ne nobis in vacuum tempora pereant, & tunc quæramus ad benè agendum viuere, cum iam compellimur de corpore exire.

Ven. Beda libr. 5. cap. 14. historia Anglicane.

De visione cuiusdam qui commissorum penitentiam differens, moriturus, vidit demones codicem adferentes, in quo omnia sua peccata conscripta inuenit.

CAP. III.

Fuit quidam in prouincia Merciorum, cuius visiones ac verba & cōuersatio plurimis, sed non sibi metipsi profuit. Fuit autem quidā temporibus Coenredi, qui post Edilredum regnavit, vir in laico habitu atque officio militari positus, sed quantum pro industria exteriori regi placens, tantum pro interna suimet negligentia displicens. Admonebat ergo illum sedulò, vt confiteretur, & emendaret, ac relinqueret scelera sua, priusquam subito mortis superuentu tempus omne penitendi & emendandi perderet. Verùm ille licet frequenter admonitus spernebat verba salutis, seseque tempore sequenti penitentiam acturum esse promittebat. Inter hæc tactus infirmitate decidit in lectum, atque acri-